

[PACYJENTOW *ai*

G sg f pacjentowéj.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „pacjent” ‘człowiek chory poddawany leczeniu’: który [medyk] niéma léczyć/ áni o niemocy łądzić/ aż ią pozna/ [...] á oštátek zpowieści pácientowéy włyłzy OczkoPrzymiot 19.

KW